

APOŠTOLKA

Ročník 4 / číslo 12 / říjen 2022

PODZIMNÍ ČÍSLO

Kázání Daniela Matějky

1 Kr 19, 8-18

1 Královská 19:8 *Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. 9 Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: "Co tu chceš, Elijáši?" 10 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili." 11 Hospodin řekl: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. 12 Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. 13 Jakmile jej Eliáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně. Tu mu hlas pravil: "Co tu chceš, Elijáši?" 14 Odpověděl: "Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám,*

avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili." 15 Hospodin mu řekl: "Jdi, vrať se svou cestou k damašské poušti. Až tam přijdeš, pomážeš Chazaela za krále nad Aramem. 16 Jehúa, syna Nimšího, pomážeš za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šáfatova z Ábel-mechóly, pomážeš za proroka místo sebe. 17 Kdo unikne Chazaelovu meči, toho usmrtí Jehú, a kdo unikne Jehúovu meči, toho usmrtí Eliša. 18 Ale zachovám v Izraeli sedm tisíc, všechny ty, jejichž kolena nepoklekla před Baalem a jejichž ústa ho nepolíbila."

„Co vy tady?“

Zaskočila by vás taková otázka třeba na začátku bohoslužeb?

Krásně jedovatě by vyzněla, když by se farář zeptal adresně někoho, kdo se nějaký čas v kostele neukázal...

Přesně tuhle otázku ovšem dostal Eliáš, když doputoval k Boží hoře Chorébu. Český překlad sice píše „Co tu chceš, Eliáši?“ Ale přesné je: „Co ty tady, Eliáši?“ Vezměme v úvahu, že když se Bůh vševědoucí ptá člověka na něco, asi to nedělá proto, aby se dozvěděl něco, co neví. Ptá se, aby přiměl člověka něco si uvědomit. „Co ty tady?“ V kontextu příběhu proroka Eliáše ta otázka může znít poněkud jízlivě, ale zároveň v těch slovech můžeme slyšet vážnou otázku, kterou Bůh klade člověku vůbec: „Co ty tady v kostele? Nebo vůbec na tomhle světě?“ A je na nás, abychom nějakou odpověď našli. Třeba není jen jediná správná, třeba nám Bůh nechce odpověď nadiktovat, ale dává nám skutečně na výběr, co my tady s tím naším životem chceme udělat.

Je to tu jaksí naopak. Člověk sám sebe častěji vidí v pozici toho tázajícího se. Vysíláme k Bohu spoustu otázek. Ale tady v tomhle příběhu je to naopak Bůh, kdo se ptá člověka. On se ptá nás. „Co ty tady?“

Eliáš se nerozpakuje odpovědět. Vychrlí na Hospodina svou řeč: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili."

V Eliášově proslovu je slyšet stížnost na to, že Hospodin málo prosazuje svou moc. Jak to, že Boží věc v Izraeli upadá? Proč nezasahuješ? Zároveň Eliáš jako by předkládal Hospodinu svou zásluhu, totiž že velice horlil pro Hospodina.

Boží odpověď zní nejprve: "Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem." Eliáš vychází z jeskyně a dostává se mu zvláštní podívané: Vítr rozervávající hory a tříštící skály, zemětřesení, oheň. Ohromná přehlídka síly tak, jak ji před dávnými lety poznal Mojžíš, i jak si přibližně Boží moc představoval každý věrný Izraelita. I

Eliáš znal Boží sílu v podobě ohně na Karmelu. Ale tentokrát je u všech těch živlů řečeno: Hospodin v tom větru nebyl. Ani v zemětřesení nebyl. Ani v ohni nebyl. Po ohni hlas jemný a tichý.

Už v téhle přehlídce, v čem všem Bůh není, a v čem naopak je, spočívá kus odpovědi. Eliáš možná tak jako leckterý jiný věřící volá po průkazné Boží síle. Bůh oproti tomu oznamuje: nechci k člověku mluvit skrz hromy a blesky, skrz ničivou sílu živlů. Promlouvám k člověku hlasem jemným a tichým. I s tím rizikem, že ten hlas možná leckdo přeslechne.

Co pak říká ten Boží hlas jemný a tichý? Opakuje otázku: „Co ty tady, Eliáši?“

Občas jsou některé věci v Bibli víckrát. Někdy se do rukopisu vloudí opisovačská chyba, že ten stejný řádek nebo odstavec tam najdete dvakrát. Věřím, že tady to není omyl, že tu Boží otázka zní stejně znovu. (Kolikrát člověk i sám sobě klade tu stejnou otázku?) Prorok dostal možnost odpovědět znovu, třeba jinak s ohledem na to, co právě viděl. Ale Eliáš podruhé opakuje doslova to stejné: „Velice jsem horlil pro Hospodina, Boha zástupů, protože Izraelci opustili tvou smlouvu, tvé oltáře zbořili a tvé proroky povraždili mečem. Zbývám už jen sám, avšak i mně ukládají o život, jak by mě o něj připravili.“

Opět jsem přesvědčen, že to není opisovačský omyl, že Eliáš opakuje podruhé doslova to stejné. Znáte to, jak my lidé někdy máme někdy takové ty předpřipravené odpovědi, takovou tu písničku, co meleme dokola, když se nás někdo zeptá? (Často aniž by se kdokoli ptal.) Takhle na mě ta Eliášova odpověď působí. Jako ohraná písnička. V jeho mysli tisíckrát ohraná písnička.

Rýpněme do ní ale i z hlediska obsahu. Eliáš tvrdí, že všechny Hospodinovy proroky povraždili a že zbývá sám. Kdo by si v Bibli přečetl předcházející kapitolu, zjistí, že to tak není. Sto proroků Hospodinových zachránil jakýsi Obadjaš, Hospodinův věrný. Tedy nejde tvrdit ani to, že by celý Izrael opustil Hospodinovu smlouvu. Zůstávají tu Hospodinovi vyznavači. Ale Eliáš to nevidí. Připadá si sám. Není Eliášův pohled na věc jaksi zkreslený? Není to opět strach, který mu zakryl výhled k realitě? Při vši úctě k proroku Eliášovi tady možná nejde jen o strach, ale i jakési zneuznání nebo i zraněnou ješitost. Skrz celou kapitolu se dokola opakuje, jak jemu jde o život, jak on je ten jediný, kdo bojuje pro Hospodina a na kom jediném záleží. Eliáš tak trochu jako by se zacyklil, zaměřil na sebe, jako by on byl ten jediný důležitý, kterého když zabijí, tak je celá Boží věc v Izraeli u konce. Eliáš je velmi horlivý. „Velice jsem horlil pro Hospodina.“ Tak vůbec začíná svou stížnost. Je tam stejné slovo jako v Desateru, kde se o Bohu mluví, že je žárlivě milující. Bůh je ten horlivý! Nechtěl být prorok Eliáš horlivější než sám Bůh? Třeba

když povraždil těch čtyři sta Baalových proroků? Bible diplomaticky mlčí o tom, jestli to vraždění byla nebo nebyla Boží vůle.

Eliáš to možná přehnal s pocitem vlastní důležitosti. Když lid po oběti na Karmelu provolával „Jen Hospodin je Bůh“, nestoupla jemu tak trochu do hlavy ta sláva, která patřila Hospodinu?

Teď si Eliáš naopak připadá sám. Vyčítá Bohu a vlastně tak trochu navrhuje, aby zrušil smlouvu s Izraelem, stejně prý už ji nikdo kromě něj nedodrжуje. Už prý zbývá jen on sám samotinký.

Jaká je teď Boží odpověď Eliášovi? My bychom často od Boha chtěli, aby nám něco vysvětlil: Proč je to tak či onak a proč k čemu došlo. I Eliáš to asi čekal. Boží vysvětlení. Ale takovou odpověď nedostane. Přesto tu odpověď je: „Jdi, pomažeš toho a toho za krále tam a tam, a Elišu pomažeš za svého nástupce.“ Nebudu rozebírat, kdo se skrývá za jednotlivými jmény. Obecně vzato však Boží odpověď Eliášovi nespočívá ve vysvětlování, ale v pověření.

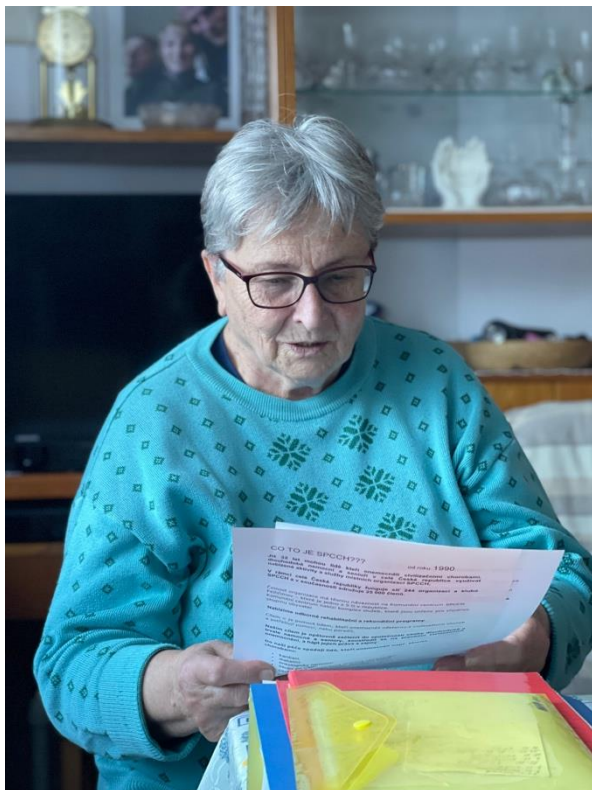
Člověk bývá plný otázek, ale Bůh některé věci moc nevysvětluje. Odpovídá spíš tím, že před nás postaví nové úkoly. Máš otázky nebo stížnosti nad tím, jaký svět je? Jdi a to a to udělej.

Ale nevisí to jen na člověku. To už jsme viděli, co se děje, když si člověk sám připadá jako ten hlavní a nepostradatelný. Když chytne takovou tu paniku: „Já sám to teď tady musím zachránit.“ To není pravdivý ani produktivní pohled.

I Eliášovo konání bude nadále neseno Božím zaslíbením: „Zachovám v Izraeli sedm tisíc, jejichž kolena před Baalem nepokleka.“ Člověče, jsi důležitý, máš tady nějaký úkol. Ale nejsi sám, neboj se, Bůh si zachová dost těch, kteří budou pro jeho věc bojovat s tebou.

Pane, dej, ať se dokážeme zhostit úkolů, které nám patří. Ty sám při tom buď naší silou, oporou a ochranou. Amen.

Rozhovor s Věrou Kittovou

Jak jsi se dostala k dobrovolnické práci v komunitním centru?

Asi před 15ti lety mne do této organizace přivedla Jana Chalupová. Měla jsem zdravotní potíže a Jana mě přesvědčila, že toto rehabilitační cvičení mi pomůže. Já jsem si to natolik zamilovala, že jsem už zůstala a dokonce jsem si udělala cvičitelský kurz. Ač jsem měla dlouhá léta zdravotní potíže (od 21 let), bohužel jsem nevěděla, že tu něco takového existuje.

Jaké jsou specifika této pomoci?

Pravidelné cvičení dvakrát týdně – zaměřené na posilování celého těla. Tehdy mi to pomohlo postupně, výsledky jsem pozorovala během dvou měsíců. Důležité je

také společenství podobně nemocných lidí. Začala jsem tyto lidi mít ráda, posilovala mne nadějná atmosféra. Začala jsem si říkat, že bych chtěla lidem pomáhat, tak jako pomohli oni mně.

Z čeho toto cvičení vychází? Je podobné např. józe?

Jógu vnímám jako cvičení, které je založeno na duchovním principu.

Toto cvičení je založeno na rehabilitaci těla, nikoli duchovním principu či náboženství. Na naše rekondiční cvičení chodí lidé naprosto různého zaměření a po různých nemocech. Ať jsou to kardiaci, diabetici, onkologicky nemocní, astmatici. pohybově omezení apod. Rekondiční cvičení čerpá z různých tradic, je však nenáboženské. Hlavním principem je pomoc člověku, nikoli nějaké duchovní směřování.

Jaký je původ?

Před zhruba 32 lety se v Praze spojili lékaři, fyzioterapeuti, laici dobrovolníci, psychologové s jedným záměrem: pomoci nemocným lidem. A je důležité připomenout: také osamělým lidem, zejm. seniorům. Senioři byli totiž opomíjeni, pro mladší existuje celá řada různých cvičení, senioři nemají takové možnosti výběru.

Přesto že cvičení nevychází z nějaké náboženské tradice, tak se v rámci setkávání věnuje také duchovnímu rozvoji?

Ihned od začátku mne zaujala širší záběr, která spočívá kromě rekondičního cvičení i v ozdravných pobytech, víkendových pobytech, kondičních vycházkách, zájezdech, výletech. Můžeme si také vypůjčit některé rehabilitační pomůcky a použít např. biomat, což je terapeutická pomůcka, která produkuje záporné ionty a infračervené záření, tím uvolňuje svaly, uleví od bolesti,lepší imunitu a krevní oběh. Je to regenerace, relaxace a prevence pro celého člověka.

Místo setkávání se však docela často mění?

Ano, za posledních dvacet let jsme vystřídali pět míst. Nyní jsme v Tylově ulici.

Proč tak často změna?

Nejdříve jsme byli v budově na Prazžské, kterou chtělo město využít později jinak. Pak jsme šli do Sadů, město potřebovalo místo využít pro tenis. Pak jsme vystřídali několik dalších míst, když nám zvedli nájem, museli jsme dál. Nebo jsme byli v budově pojišťovny, bohužel kvůli špatnému přístupu se dvě třetiny členů nedostaly do komunitního centra. Museli jsme tedy dál.

Dnes jsme v místě (v Tylově ulici), kam mohou i vozíčkáři.
Nicméně důstojné místo nemáme.

Kolik lidí dochází na cvičení?

Členů máme 150, na cvičení dochází běžně kolem 20 lidí. Na akce, které pořádáme, např. teď pojedeme do Mníšku pod Brdy a tam bude asi 36 lidí.

Jaké by bylo důstojné místo?

Potřebovali bychom komunitní centrum, jako mají jiná města. Městský úřad zatím nemá důvod nám takovou budovu poskytnout. Stejný problém mají v Pelhřimově tělesně postižení, neslyšící ad.

Bylo by dobré, kdyby všechny tyto organizace a spolky měly jedno místo pro setkání, bohužel zatím takové není, snad se v budoucnu podaří přesvědčit radní o smysluplnosti takového centra.

Posunula tato zkušenost tvoje vnímání víry?

Máme se velice rádi. Chtěla jsem vrátit to, co jsem sama dostala. Posilujeme se navzájem, telefonujeme si, těšíme se na sebe, prožíváme spolu zájezdy. Základ je láska všech k sobě navzájem. Všechno děláme dobrovolně bez peněz.

To co věřím, mohu prakticky dělat. Mám ráda své bližní, modlím se za ně a je to obrovský okruh lidí, který mohu vnímat jako svou rodinu a oni vnímají takto mě.

Např. dnes má vedoucí centra (paní Bártová) sedmdesátiny. Asi pět lidí mě volalo a ujišťovali se, jestli skutečně dnes má narozeniny, jestli ji mohou popřát. Ona ochotně zdarma dojíždí mnoho let. V rozhovorech s nimi bylo mnoho radosti.

Máme tam např. sestřičky z nemocnice co šly do důchodu a jsou šťastné, že po několika měsících cvičení je přestaly bolet záda. Jsou často poprvé v životě v situaci, že pravidelně od někoho přijímají pomoc.

Lidí přichází se svými starostmi, často rozebíráme jejich bolesti a těžkosti. Sdílení je velmi důležité, je to úlevné. Vede to potom často k nabídce konkrétní pomoci.

Za odpovědi děkuje Petr Turecký

Nyní se už naše pozornost obrátila k novému školnímu roku, kdy v obou klubovnách a v tělocvičně v Nové Cerekvi běží aktivity pro děti a mládež (např. Tensing, Ježečci, čtení z bible pro děti i mladé, ilustrace, fotbaly, turistický oddíl, hudební kroužek, angličtina a čeština pro Ukrajince). Češtinu pro Ukrajince jsme otevřeli opět ve čtyřech skupinách – pro děti, teenagery i dospělé.

Nevíme úplně jistě, jak jsme na tom odborně s výukou, ale jisté je, že u nás (hlavně stále maminky s dětmi) nacházejí krom českých slovíček a gramatiky porozumění a lidské zázemí, čehož si moc váží. Myslete proto prosím na nás v našem úsilí.

European Youth Workers Camp

Jestli je něco, co mám na ymce úplně nejradši, tak je to její schopnost spojovat lidi.

Když jsme 23. července dorazili jako česká výprava do tábořiště u Strokowa na European Youth Workers Camp, nikoho jsem neznala. Více než 80 lidí ze všech koutů Evropy s různými jazyky, zvyky, očekáváníí a dokonce i s různým vyznáním a přes to nás všechny něco hrozně spojovalo. To něco byla YMCA a její ideí. Ten jeden týden nás sblížil, se všemi těmi lidmi, které jsem v den příjezdu viděla poprvé, jako bych se teď znala celý život. I přes to, že se pravděpodobně s většinou už jikdy neuvidím, to pouto tam je a bude. Sdíleli jsme spoustu dojemných, duchovních, zábavných i trapných zážitků.

Jeden z mých oblíbených je poslední večer před odjezdem. Každý z nás dostal do ruky malý kamínek a měli jsme za úkol dojít za těmi se kterými jsme se chtěli rozloučit, pobavit, něco hezkého podotknout nebo jenom obejmout, a pak si s dotýčným kamínek vyměnit. Tak se stalo, že váš výsledný kamínek procestoval z dlaně do dlaně všech lidí, kteří si za ten týden vysloužili místo ve vaší paměti a srdci, až k vám.

Naučila jsem se, že nezáleží na tom odkud jste, jak vypadáte, co rádi děláte nebo ke komu se modlíte. Záleží prostě na jenom na tom, jaký jste člověk. Na EYWC budu vzpomínat do konce života.

Klára Lubinová

ADMINISTRACE EVANGELICKÉHO SBORU V HUMPOLCI

Od prvního září převzal administraci humpoleckého sboru po Filipu Boháčovi (který nastoupil do Třebíče) Petr Turecký. Na prvním staršovstvu konaném 18. 9. 2022 bylo dohodnuto, že Petr Turecký bude jezdit do Humpolce vždy liché neděle v měsíci (tj. 1., 3., příp. 5. neděle každého měsíce) a že bohoslužby budou začínat v 11 hodin. Tento režim je zkušební do konce roku 2022. Časový posun je z důvodu začátku bohoslužeb v Pelhřimově (9hod.). Jelikož se ve Strměchách konají bohoslužby každou sudou nedělí v měsíci (také od 11ti hod), bude moci liché neděle jezdit do Humpolce. Bohoslužby v Humpolci budou tedy od 11ti hod. tyto neděle: **16.10.; 30.10.; 6.11.; 20.11; 4.12.; 18.12.** Vánoční svátky budou upřesněny.

NEJSTARŠÍ DĚJINY EVANGELICKÉHO SBORU V HUMPOLCI.

(Pokračování.)

Nesmíme se domnívat, že světské i duchovní vrchnostenské úřady nevěděly o tom, že v některých rodinách v Humpolci a na venkově ve všech chovají se jako dědictví po otcích evangelická víra a zejména evangelické knihy, že příslušníci těchto rodin se scházejí tajně se stejně smýšlejícími ke čtení Písma, že kupují anebo si dávají donášeti evangelické knihy z Německa.

Rozsudky apelačního soudu v Praze z knih „Ortelů českých“ mluví velmi srozumitelně o kacířství v Humpolci. Zprávy vikariátů, které na rozkaz císařovny Marie Terezie vyžádal si pražský arcibiskup, sebral a uveřejnil humpolecký rodák dr. Ferdinand Hrejsa v Reformačním sborníku z r. 1921. Tam se dovídáme, že dne 28. března r. 1752 utekl z náboženských důvodů z Humpolce do Berlína Šimon Hrejsa. To mělo v zápětí vyšetřování u jiných rodin humpoleckých. Tehdy byli usvědčeni z viny „luterské sekty“ Antonín Hrejsa, Josef Hrejsa a František Hrejsa. Posledně jmenovaný žil od svých mladých let v Berlíně, kam ho odvedl jeho otec a kde ho také vychoval v evangelické víře jeho bratr. Později se vrátil do Humpolce a mezi přátelskými rodinami šířil luteránství. Když pak byli někteří z těchto rodin usvědčeni z kacířství a odsouzeni na nějaký čas do vězení, museli odpřísáhnouti svou víru, aby mohli býti zase přijati do církve. Za nějaký čas nato byl z kacířství vyšetřován Pavel Jozífek, ale odsouzen nebyl, jen zbaven dvou knih. V r. 1762 není v humpolecké farnosti, patřící tehdy k vikariátu v Chýnově u

Tábora a k děkanství v Něm. Brodě, žádný zřejmý kacíř, ale celá řada podezřelých, zvláště Matouš Hrejsa. Zpráva o něm praví: „Konají se u něho shromáždění ve dnech nedělních a svátečních čas od času a tam čítají z rozličných neschválených knih.“ Byly u něho nalezeny Nový zákon Martina Luthera a knížka v české řeči. Postižený se bránil, že má Nový zákon po zemřelém otci. Zpráva pokračuje: „čtenáři pak u něho bývají Jos. Štěpán, jinak Valů, a Václav Kříž, kulhavý. Toliko posluchači Václ. Malát, Josef Malát, Lukáš Malát a František Hrejsa.“ Všichni byli pak vyšetřováni, mimo ně i Antonín Marek, kožišník v Hum-polci, že přinesl z Berlína, kde byl za obchodem, zakázané kacířské knihy svým bratřím. Vyšetřování s Markem a Františkem Hrejsou se skončilo jejich odsouzením apelačním soudem v Praze, který oznámil právu města Něm. Brodu, že oba „pro kacířský blud se odsuzují a mají býti trestáni, Ant. Marek pololetním, Frant. Hrejsa celoročním dílem v domě kázně v železích a poutech“. Antonín Hrejsa a Josef Hrejsa mají „od té proti nim v příčině kacířstva zaražené vyhledávajících osvobození býti a v jejich cti zachováni.“ Z „Ortelů českých“ z roku 1736 dovídáme se také, že Jan Jiří Benda ze Starých Benátek a jeho manželka byli vyslýcháni k vůli svému synovi v Berlíně, a tu doznali, že z Berlína dostal Benda mimo jiné „také jedno psaní do Humpolce nějakému soukeníku, ale dodáno mu nebylo; roztrhali jsme je, bylo německé“. — Německobrodský děkan oznamuje v téže zprávě z roku 1754 také, že odsouzen byl z kacířství Jos. Kasal, mlynář v Michalovicích. — Branišovský farář označuje jako podezřelé z koupě kacířských knih Jana Sochora, Jakuba Straku, Matěje a Jana Palána z Dudína. - Po vyhlášení tolerance se tyto rodiny přihlásily k evangelické církvi. M. R. Mahovský

(Pokračování.)

Text jsme přetiskli z *Vlastivědného sborníku okresu humpoleckého: Zálesí* (str. 101nn, rok 1927-28). Úhledně svázanou publikaci poskytla z pozůstalosti svého tatínka sestra Milena Římalová.

Poetická inspirace Ivy Brothánkové

Karel Hlaváček

Karel Hlaváček (24. srpna 1874 Praha – 15. června 1898 Praha), byl českým básníkem a výtvarníkem. Přední představitel české dekadentní a symbolistické poezie. Svá literární díla publikoval v *Moderní revui*, zde také otiskoval své výtvarné kritiky. Pro *Moderní revue* nakreslil řadu kreseb, portrétů, vinět a ornamentací, ilustracemi doprovodil knihy *O.Březiny*, *A.Sovy*, *J.Karáska* aj.

Narodil se v dělnické rodině v pražské Libni. Zde prožil většinu života. Od roku 1885 studoval na české reálné škole v Karlíně. V této době patřil mezi nejméně aktivnější cvičence tělocvičné jednoty Sokol v Libni. Od r. 1893 studoval dva roky jako mimořádný posluchač na filozofické fakultě UK moderní románské jazyky. O dva roky později nastoupil v Itálii (Tridento) vojenskou službu, které však byl později ze zdravotních důvodů zproštěn. Vpomáhal v deníku *Národní listy*, navštěvoval kreslířský kurz při uměleckoprůmyslové škole a účastnil se roku 1895 organizačně a publicisticky III. všesokolského sletu v Praze.

Za svého života se příliš neprosadil a celý život bojoval s finančními problémy. V roce 1898 těžce ochuravěl a v necelých čtyřiaadvaceti letech zemřel na tuberkulózu.

Literární činnost:

Hlaváčkovy literární dílo **obsahuje pouze čtyři sbírky.**

Za svého života nebyl příliš známým autorem, až později byl uznáván jako Mácha konce 19. století a jeho dílo jako nejčistší projev české dekadence. Pro jeho sbírky je typická hudebnost, využití zvuku slov a jejich opakování, rovněž seskupování hlásek pro vytvoření výrazné melodičnosti a melancholické nálady. Verše jsou zajímavé nejen zvukovou stavbou a melodií, ale i zvláštním rýmem.

Krása poetických obrazů v jeho verších oslovuje dodnes. Převeliká škoda jeho časného úmrtí. Jistě by obohatil českou literaturu o další nádherné básně.

Ze sbírky ***Pozdě k ránu*** jsem vybrala jednu z neznámějších Hlaváčkových básní.

Svou violu jsem naladil co možno nejhlouběji

Svou violu jsem naladil co možno nejhlouběji
a tichý doprovod k ní pozdě za večera pěji.

Hráč náruživý zádumčivých, sešeřelých nálad,
chci mítí divné kouzlo starých, ironických ballad.

A na zděděnou violu svou těm jen, těm jen hraji,
již k ránu v nocích nejistých do dále naslouchají...

Mé melodie chtějí mítí smutek všeho toho,
co rostlo, vykvetlo a zrálo marně, pro nikoho.

A mítí toho nadějí a neurčitou něhu,
co vzklíčiti chce v těžké půdě dalekého břehu,

a mítí zvuk, jenž nesmělý, přec jemný, smysly mámí,
jak chvění silných drátů, utlumených sordinami.

a chtějí důvěrnost mít v tichu prodloužených staccat,
když na nejnižších polohách tmou chystají se plakat...

Na violu svou zděděnou jen tehdy, tehdy hraji,
když měsíc teprv vyjít má a tma je ještě v kraji,

a vigilií přísná padá za lesy a vodu,
a krajem velké tajemství jde velkých *Božích Hodů*.

Mé tenké prsty po strunách vždy nervósně se chvějí,
když tichý doprovod svůj za večera pěji...

Svou violu jsem naladil co možno nejhlouběji.

(význam slova „sordinami“ = „sordina“ z francouzského slova *sourdine* = *dusítko*)

RECEPT

PROŠÍVANÁ DEKA

těsto - 2 sklenice plh mouky, 1 prášek do pečiva, 1 sklenice písk. cukru, 1/2 sklenice oleje, 1/2 sklenice mléka, 3 žloutky, 100g oříšků, sníh ze 3 bílků

náplň - 500 g měkkého tvarohu, 2 vejce, 1 vanilkový cukr, 2 lžice cukru, maliny, borůvky, rybíz

Mouku smícháme s pr. do pečiva, cukrem, nastrouhanými oříšky a zaděláme žloutky rozšlehanými v oleji a mléce, dobře promícháme a těsto zlehčíme sněhem z bílků. Do vymaštěné a strouhankou vysypané formy vlijeme těsto a urovnáme je. Tvaroh umícháme s vejci a cukrem, vložíme do mikrotenového sáčku s ustřiženým růžkem a uděláme přes těsto mřížky. Do vzniklých čtverců vkládáme střídavě různé druhy ovoce, které trochu pocukrujeme. Pečeme v předehřáté troubě na 180°C, po zchladnutí můžeme ještě pocukrovat.

Připravila: *Iva Brothánková*

Kdy: 2.10. 2022

14 hodin

Kde: kostel Opatov u Jihlavy

Buďte rozhodní a buďte udatného srdce, všichni, kdo čekáte na Hospodina!

Žalm 31, 25

Sbor ČCE Opatov srdečně zve na instalaci sestry farářky Pavly Jandečkové.

**ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ**

Po skončení instalace proběhne malé občerstvení v obecním sále.

DÍKUČINĚNÍ V PELHŘIMOVĚ

se letos bude konat společně (Strměchy a Pelhřimov)
v modlitebně v Růžové ulici

začátek bohoslužeb:

23. 10. 2022 v 9,30hod.

BOHOSLUŽBY, pravidelné akce

V kostele v Moravči

Bohoslužby se konají každou neděli od 9:30, probíhá i nedělní škola.

internetový přenos na adrese:

<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>

PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Pelhřimov: Bohoslužby se konají každou neděli od 9ti hod.

Každou první neděli v měsíci (kromě prázdnin) se konají **mládežnické bohoslužby** od 18ti hod.

Přímé přenosy bohoslužeb (z Pelhřimova) jsou viditelné v aktuální dobu vysílání (tedy neděle 9hod.) vždy na těchto stránkách:

<https://www.youtube.com/channel/UCxWYO99yzCBFgQK5mklL0EQ>

Strměchy: bohoslužby jsou každou **sudou** neděli od 11ti hod.

Stránky sboru

<https://www.facebook.com/CCEPelhrimovStrmechy/>

<https://ccepelhrimovstrmechy.blogspot.com/>

OPATOV

Bohoslužby: každou neděli v 10hod.

nová farářka Pavla Janděčková nastupuje na sbor od října.

HUMPOLEC

Bohoslužby: každou neděli v 8,30 hod.

Tyto neděle bude začátek bohoslužeb v 11hod:

16.10.; 30.10.; 6.11.; 20.11; 4.12.; 18.12.

Vánoční svátky budou upřesněny.

Každý den můžete slyšet zamyšlení nad biblickým textem zde:

<https://soundcloud.com/ecirkey>

ADRESY, KONTAKTNÍ ÚDAJE

Sbor ČCE PELHŘIMOV-STRMĚCHY

Růžová 82, 393 01 Pelhřimov, **mobil:** 774 600 529, **alternativní adresa:**
Strměchy č. 13, 393 01 Pelhřimov, **email:** farsborstrmechy@cmail.cz
Číslo účtu: 135626211/0300

Sbor ČCE MORAVEČ

Moraveč č. 35, 393 01 Pelhřimov, **tel:** 777258831, **web:**
www.moravec.evangnet.cz (rss), **email:** moravec@evangnet.cz
číslo účtu - 2001768838 / 2010
přenosy bohoslužeb:
<https://www.youtube.com/user/danielmatejka/videos>
nově i na facebooku: <https://www.facebook.com/kostelmoravec>

Sbor ČCE OPATOV

Opatov č. 10, 588 05 Dušejov, **mobil:** 604 169 503, **web:**
www.opatov.evangnet.cz (rss)
email: opatov@evangnet.cz
číslo účtu - 264010499/0300

Sbor ČCE HUMPOLEC

Husova 143, 396 01 Humpolec, **email:** humpolec@evangnet.cz
Číslo účtu - 0620236399/ 0800